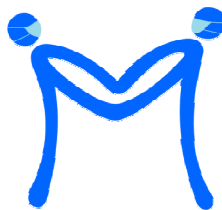

Dolno- Počernický Lístek

Farnost Dolní Počernice
při kostele Nanebevzetí Panny Marie

Úvodník

OPATŘENÍ KVŮLI KORONAVIRU. POHLED OBYVATELE POČERNICKÉ FARY

Nejhorší situace s pandemií koronaviru u nás pominula a mohli jsme si oddechnout. Ale možná ne všichni. Nemožnost dělat některé obvyklé věci možná někomu i vyhovovala. Když lidé měli omezený pohyb, nezbylo jim, než se stáhnout do své rodiny nebo do sebe. A někdo zjistil, že mu to vlastně nevadí. Zmizely konvence, kvůli kterým se musel stále snažit být s druhými, přinejmenším s nimi komunikovat. Najednou nemohl, a tudíž nemusel. Najednou měl víc času. Někomu to možná vyhovovalo, ale teď se věci krok za krokem vrací k původnímu stavu.

Jiní lidé ovšem vykročili ze sebe k druhým a angažovali se např. v šiti a distribuci roušek.

Vyzískaný čas využili k přemýšlení, k prohlubování mezilidských vztahů, které přece jen existovaly, ...

Léta jsme pěstovali kontakty lidí v obci, na pracovišti, ve farnosti atd., ale opatření proti pandemii od nás vyžadovala se jim pokud možno vyhýbat a zůstat v izolaci. Stopy, které za sebou zanechávají karanténní opatření, jsou většinou negativní. Jejich vliv můžeme pozorovat na vlastním životě i na životě počernické obce a farnosti.

Karanténní opatření nabourala fungování hospodářství, ale také vztahy, které jsme roky budovali. Rouška neumožňuje se na druhého usmát, a proto není třeba se snažit o úsměv, není třeba se snažit o kontakt. Vztahy lidí se staly více neosobními, protože za rouškou druhého člověka možná ani nepoznám. Stát bude muset roky řešit ekonomické ztráty, ale ještě více let může trvat náprava ztrát na osobních vztazích a na osobní angažovanosti.

Z hlediska života farnosti je škoda, že jsme museli oslavit Velikonoce, největší křesťanské svátky, jen s pár lidmi v kostele. Ale možná jsme je oslavili stejně hluboce a stejně radostně, jako kdyby se byla mohla křesťanská obec shromáždit v plném počtu. Možná se ani příští rok v plném počtu neshromáždíme, ale o to hlubší může být náš prožitek. Tak koronavirus podpořil dvojí pohyb v duchovním prožívání: Možná úbytek těch, kdo v obci a ve farnosti společně žijí, ale větší hloubku společného života.

Libor Ovečka, 20. června 2020

Žehnání fary a 40 let svěcení

Pár dní před závěrem loňského roku, v neděli 27. prosince 2019, farnost prožila dvě významné události. Během děkovné mše otec Libor Ovečka oslavil významné jubileum - 40 let od svého kněžského svěcení. Slavnostní chvíli završilo milé setkání jubilanta s mnoha desítkami farníků a hostů z tuzemska i zahraničí v budově rekonstruované fary. A aby slavení nebylo málo a když už tu bylo takové významné srovnání farního lidu, došlo i na žehnání prostor fary. Během setkání byla možnost si důkladně prohlédnout krásné a citlivě opravené interiéry budovy. Nesmíme samozřejmě zapomenout na skvělé pohoštění a výbornou náladu všech přítomných. Přejeme otci Liborovi do další kněžské služby hodně Boží a naší podpory a dolnopočernické faře ... vlastně to samé.

Standa Čihák

P. Libor Ovečka čte z pisma při žehnání fary

dražba obrazu Olgy Stárkové, jejíž výtěžek byl věnován P. Liboru Ovečkovi

Tříkrálová sbírka

I letos proběhla v naší farnosti tříkrálová sbírka. Díky malým koledníkům pod vedením Marcely Krňávkové i všem dárcům se podařilo vybrat úžasných **14 374 Kč**.

Havran

Roušky pro Dolní Počernice

Když vláda vydala nařízení o nošení roušek, domluvily jsme se s kamarádkou Drahou Kráčmarovou, která je i novou zastupitelkou v Dolních Počernicích, že se s naší farností připojíme k celorepublikové iniciativě šití a distribuce roušek. Bylo nám zřejmé, že ne všichni lidé si budou schopni roušku ušít, a proto bylo potřeba zprostředkovat pomoc v místě, kde farnost působí – nejen pro instituce, ale i občany, zejména ve věku nad 65 let.

Začaly jsme šít na faře na stroji našeho pana faráře Libora Ovečky. Mireia Ryšková o nás pečovala svým skvělým kuchařským uměním a švadlenky nám začaly dodávat roušky ochotně a zdarma ze svých domácích dílen na faru. Všechny roušky byly zdarma vydávány zájemcům.

Ke dni 20. června 2020 jsme celkem vydaly 705 roušek, z toho dolnopočernickému krizovému štábu 248, zdravotnímu středisku 20, učitelskému sboru ZŠ dolní Počernice 40, zaměstnancům pošty 9, městské policii 8, personálu Slunečního domova 6, občanům z oblasti Vinice 34 a jednotlivě příchozím 121. Celkem 219 dětských roušek jsme daly MUDr. Pavlu Bočkovi pro dětské pacientky Nemocnice Motol. Několik roušek nám na faře zbylo pro případnou druhou vlnu epidemie.

Všem našim švadlenkám patří velký dík za ochotu, se kterou zcela zdarma roušky šily a vozily na faru. Bez nich by se tato akce nezdařila. Jmenovitě bychom rády poděkovaly Haně Moravcové, Olze Pleškové, Ingrid Syrovátkové, Haně Jirsákové, Gábině Pluhařové, Miladě Herianové a Kláře Samcové. Do akce se nakonec zapojila také Tereza Svatoňová, která původně sama šila a rozdávala roušky potřebným.

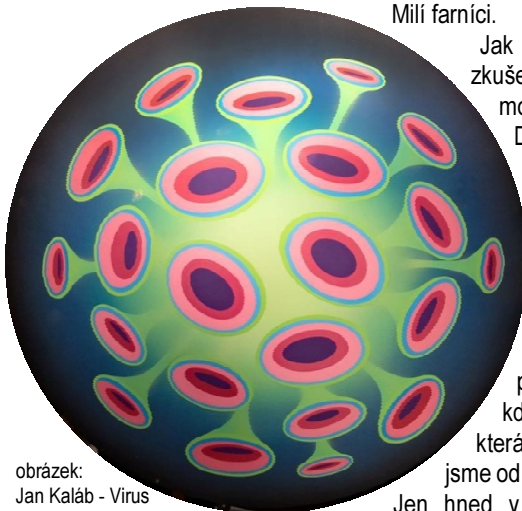
Rády bychom na tomto místě poděkovaly manželům Štěpánce a Ondřeji Kratochvílovým za 4 štíty, které naší farnosti věnovali.

Tato aktivita farnosti byla pozitivně přijata také představiteli obce – jako poděkování za pomoc v době koronaviru dostane farnost od obce dva bezdotykové stojany na dezinfekci, které budou umístěny u vstupu do kostela a u vstupu na faru.

Marcela Krňávková a Draha Kráčmarová

Měsíc s kovidem

obrázek:
Jan Kaláb - Virus

Milí farníci.

Jak mnozí z vás víte, s koronavirem jsme měli osobní zkušenost. Chtěli bychom vám moc poděkovat za vaši přízeň, modlitby, za mnohé nabídky pomoci. Velice si toho vážíme. Děkujeme!!!

Jak jsme k viru vlastně přišli? Skrze našeho Pavla, který s námi žije ve společné domácnosti. V neděli 15. března se vrátil domů s horečkou – přijel z víkendu na chalupě, kde byl se svou snoubenkou. Kromě horečky neměl žádné jiné příznaky, které by nasvědčovaly nakažení koronavirem. Jeho stav vypadal jako obyčejná viróza, kdy vás na tři dny přepadne zvýšená teplota a noční horečka – a pak jako když utne, cítíte se dobře a jede se dál. Je to jen viróza, která akorát přišla v nevhodnou dobu, říkali jsme si. Přesto jsme od jeho návratu domů přestali opouštět náš panelákový byt.

Jen hned v pondělí jsme jej odvezli na Bulovku, kde mu po dvouhodinové frontě z dutiny nosní odebrali sčěr. Za dva dny jsme si měli zavolat pro výsledek. Když se pak v úterý Pavlův stav zlepšil, teploty odešly a jiné komplikace neměl, byli jsme natuty přesvědčeni o tom, že se jedná jen o virózu. Ve středu výsledek nebyl ještě znám. Až ve čtvrtek odpoledne jsme se dozvěděli zprávu, které jsme nechtěli věřit – **POZITIVNÍ**. :- (Uf, to je tady mazec!!! Začali jsme zjišťovat, jak dlouho před projevem příznaků byl Pavel nakažlivý, ale informace v té době byly ještě dost nejednoznačné – vládou vyhlášený nouzový stav byl čerstvý a celá korokrizi byla na samém začátku. Objevila se i fáma, že nakažený člověk může kovidem nakazit i dva týdny před projevem nemoci. Což pochopitelně není pravda. Hygiena se nakonec zajímala o kontakty na lidi, se kterými se potkal dva dny před projevem nákazy. A těch lidí nebylo mnoho vzhledem k víkendu strávenému pouze se snoubenkou...

Na našem případě bylo ale zajímavé to, že jsme s manželkou virus od Pavla nechytli, i když jsme bydleli v jednom bytě, seděli u společného jídla, používali jednu toaletu, nenosili jsme roušky. A to jsme v tom nejkritičtější období žili v domnění, že Pavel prodělal pouze virózu a tedy jsme se nijak nechránili. Jediný člověk, kterého Pavel nakazil, byla jeho snoubenka. I ona měla podobný lehký průběh nemoci.

V době naší přísné karantény jste nám nabízeli pomoc formou nákupu potravin. Díky. Ale nákupy nám dělal náš Matouš, který bydlí o pár domů vedle, tak o nás bylo postaráno, kdykoli jsme potřebovali.

V průběhu naší měsíční karantény jsme s manželkou podstoupili tři testy – dva klasické pomocí výtěru a jeden rychlotest. Všechny byly negativní. Z karantény nás hygiena uvolnila až poté, co měl Pavel negativní dva po sobě jdoucí testy, což bylo 14. dubna.

Tímto svým příběhem nechceme umenšovat kovidové nebezpečí (ne vždy je při naze tak lehký průběh), ale jsme dokladem toho, že koronavirus v rodině nemusí být tragédií. ☺

vděční František a Bohdanka Jakubcovi

Postní duchovní obnova

Postní duchovní obnova proběhla v sobotu **7. března 2020** na téma: „*Ne vy jste si vybrali mne, ale já jsem si vybral vás a ustanovil jsem vás, abyste vyšli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstávalo*“; (Jan 15,16). Přišlo okolo 15 účastníků. Na začátku obnovy měl úvodní slovo a modlitbu P. Libor Ovečka. Následovalo pár úvodních otázek, které si účastníci měli zapsat na papír, a poté byl čas, kdy mohli své odpovědi na dané otázky – pokud chtěli – říci nahlas ostatním. Dále se četl biblický text a komentář k němu měla Mireia Ryšková. Poté měli účastníci v textu označit, co je zaujalo a jakým způsobem se text vztahuje k otázkám, které jim byly

položeny v úvodu duchovní obnovy a opět kdo chtěl, mohl se s ostatními podělit o své poznatky. Diskusní část vedla Marcela Krňávková. Na konci dostal každý tři otázky, které vycházely z přečtených biblických textů a na které si měl sám odpovědět a rozjímat o nich. Duchovní obnova byla zakončena společnou bohoslužbou v horním patře fary okolo velkého stolu, kde se po mši svatě společně obědvalo. Jaké to bylo? Přijďte na nějakou z dalších obnov a uvidíte sami.

Marcela Krňávková

První svaté přijímání

Ani chladné, byť květnové počasí v kombinaci s rizikem nákazy koronavirem neodradilo farníky od toho, aby se dne **31. května 2020** uskutečnilo **první svaté přijímání**. **Anežka, Toník, Martínek, Jiřík, Tobiáš a Johanka** společně poprvé přijali Pána Ježíše a otec Libor jim požehnal. Celý kostel praskal ve švech – dostavili se babičky a dědečkové, tety a strýčkové, bratrance a sestřenice, zkrátka všichni příbuzní. Tento speciální obřad byl samozřejmě doprovázen písničkami skvělé scholy, které svou energii ještě umocňovaly už tak velmi sváteční, avšak zároveň radostnou atmosféru, jež v kostele panovala.

Potom, co se ohlásily všechny ohlášky a pořídily nezbytné památkové fotografie malých „přijímačů“ s rodinnými příslušníky, se šlo hodovat na faru. Naštěstí se našlo mnoho ochotných a štědrých kuchtíků, kteří napekli kdejaké dobroty, a proto nebyl nikdo o hladu, přestože se do hlavní farní místnosti přesunul téměř celý kostel. Rodiče dětí byli dokonce pozváni na speciální přípitek – za ten Liborovi a Mirej moc děkují. Velké díky patří také Marcele, která s dětmi strávila ohromné množství času a na svaté přijímání je dokonale připravila.

Tento den byl vskutku jedinečný a plný pozitivní energie a také velmi důležitý pro šestici mladých „přijímačů“. Věřím, že si každý toto dopoledne užil a bude na něj rád vzpomínat.

Stanislav Dvořák ml.

Noc kostelů v Dolních Počernicích

www.nockostelu.cz

12.06.20

NOC KOSTELŮ

Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmu,

NOC

*se snese... Slunce vychází...
Člověk vyjde za svou prací.*

šrov. ž 104,19–23

Termín konání této akce byl posunutý z původního, který měl být v pátek 5. června, na **pátek 12. června 2020** z důvodu koronavirové pandemie. I přes posun termínu byl v našem kostele hojný počet návštěvníků. Noc kostelů začala zvoněním na kostelní zvon a poté **otec Libor Ovečka** spolu se **starostou Zbyňkem Richterem** přivítali příchozí na tuto akci. Návštěvníci si mohli poslechnout krátký harfový koncert v podání **Anežky Jablonské** a nakonec přišel zlatý hřeb večera **historik Jan Royt**, který zajímavě, odborně a zasvěceně hovořil o historii našeho kostela, ale hlavně o vzácných nástěnných malbách, které se nachází

v presbytáři kostela. Pokud jste nestihli přijít k nám na Noc kostelů a rádi byste slyšeli tóny harfy a přednášku, máme pro vás dobrou zprávu. Na kanálu YouTube vše najdete. Zadáte: „farnost Dolní Počernice“ a najdete zde nejen přenosy bohoslužeb, ale hlavně video s názvem: „Záznam z Noci kostelů 12. června.“ Zveme vás na další Noc kostelů, která je naplánována na 28. 5. 2021. Děkujeme Mirce Šílové za pečlivé počítání návštěvníků a pomoc s organizací, Hance Jirsákové za krásné a chutné perníčky pro návštěvníky, Mirej Ryškové, která zajistila přednášku historika Jan Royta v našem kostele, Františku Jakubcovi za zvonění a Tomáši Jirsákovi za promítání v kostele.

Marcela Krňávková

Změna u nedělních sbírek

Milí farníci a farnice,

PaRaFa – pastorační rada farnosti 9. června 2020 schválila můj návrh zrušit nedělní sbírky v hotovosti a nahradit je doporučeným ročním **darem na provoz kostela, provoz fary, opravy fary a mzdu pastorační asistentky** od každého dospělého farníka zasláným bezhotovostně na účet farnosti. Jde nám především o zjednodušení administrativy, každou sbírku bylo dosud nutné zapsat a zaúčtovat, hromadily se nám drobné atd. Začali bychom od července, **pro 2. pololetí 2020 činí doporučený minimální příspěvek na provoz kostela a fary 1 500 Kč na dospělé osobu**. Příspěvek je zcela dobrovolný, stejně jako nyní sbírka, nikdo nebude evidovat, kdo a kolik poslal. Při stanovení výše příspěvku můžete případně vycházet z toho, kolik

obvykle dáváte a vynásobit počtem nedělí a svátků. Kvůli zjednodušení účtování budu raději, když peníze pošlete najednou, klidně to může být až během roku, případně můžete posílat 750 Kč čtvrtletně.

Číslo účtu farnosti je 2400040748/2010, prosím použijte **variabilní symbol 2096**. (K vytvoření platebního příkazu můžete použít ve vaší bankovní aplikaci na mobilním zařízení výše uvedený QR kód. Je v něm přednastavena částka 1 500 Kč, kterou můžete ve své mobilní aplikaci snadno dle potřeby změnit. Na základě kódu můžete také vytvořit trvalý příkaz k platbě. – pozn. red.)

Na požádání vystavíme potvrzení o daru. Preferujeme platbu na účet, ale komu to nevyhovuje, může využít pokladničku vzadu v kostele. Ta je jinak určena pro příležitostné návštěvníky. Košík na sbírku už vzadu na stolku z výše uvedených důvodů nenajdete.

Účelové sbírky vyhlášené Arcibiskupstvím (např. na misie, církevní školství atd.) jsou již zahrnuty v příspěvku na provoz a budeme je normálně za farnost odvádět jako dosud, nebude se na ně zvlášť vybírat v kostele.

Petr Marek
účetní farnosti

Farní byteček – „pohostinka“

Když loni během prázdnin započala rekonstrukce fary, od začátku bylo v plánu vybudovat v přízemí malý samostatný byt pro hosty fary i pro potřeby farníků a jejich návštěv. Na přelomu října a listopadu měla být celá rekonstrukce hotová, tedy i malý byt pro hosty – pohostinka. Ale jak to tak při stavbách a rekonstrukcích bývá, tu se něco pozdrží, tu vyvstane problém, se kterým se nepočítalo, tam se zdrží dodávka materiálu – a termín ukončení rekonstrukce se posouvá, odsunuje, mění... Nakonec se rekonstrukce přes všechny obtíže zdárně dokončila a Libor, Jožka a Mirej začali vytvářet „teplo farního (rodinného) krbu“. :-) Za což děkujeme!!! A teplo rodinného společenství s nimi můžete zažít i vy například při Hovorech o víře, kde je kromě hovorů i pěkně veselo :-) nebo, kdo má možnost navštívit faru ráno v osm hodin (kdykoli kromě neděle), může se zúčastnit vskutku rodinné mše svaté.

Sami tuto rodinnost často zažíváme. Jak je to možné? Inu, díky shodě okolností a díky výše zmíněné pohostince. S průběhem rekonstrukce fary se blížila i rekonstrukce našeho panelákového bytu – rekonstrukce v takovém rozsahu, kdy se celý byt musí vyklidit a na několik měsíců opustit. Tak jsme s Bohdankou rádi využili možnosti malého pohodlného bytu na faře, navíc s možností užívání farní zahrady plné zeleně a ptačího zpěvu. :-) Na faře se nám žije velice dobře (jako kostelník to mám do kostela, co by kamenem dohodil), ani se nám nebude chtít odstěhovat zpět domů, až u nás bude hotovo. Ale nebojte se, během prázdnin, jak doufáme, pohostinku opustíme a bude moci posloužit třeba vaší návštěvě. Rekonstrukce našeho bytu měla být hotová v půli června, ale znáte to: tu se něco pozdrží, tu vyvstane problém, se kterým se nepočítalo, tam se zdrží dodávka materiálu... :-) Tož, Pánu Bohu poručeno!

V každém případě jsme za pohostinku velice vděční a mooooooc za ni děkujeme.

František + Bohdana Jakubcovi

Poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie

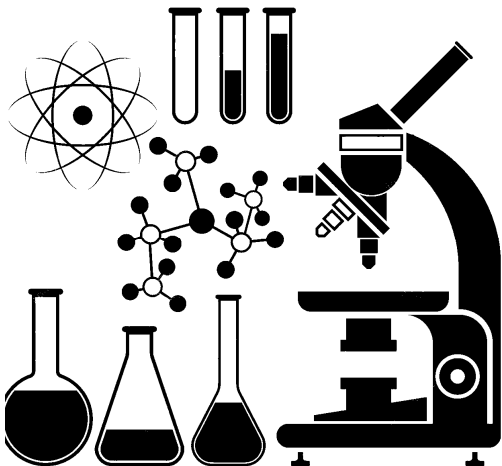
Poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie se v našem kostele uskuteční v neděli **16. srpna 2020** s následujícím programem. V 8³⁰ zahájíme **modlitbou růžence**. **Slavnostní mše svatá** začne v 9⁰⁰, po ní proběhne krátké **představení aktivit na faře** od nového školního roku následované **pohoštěním za kostelem** a v 11³⁰ **varhanní koncert** v podání **Milana Plocka**.

Všichni jste co nejsrdečněji zváni!

Prosíme dobrovolníky, kteří by byli ochotni pomoci s přípravou stolů a obsluhou, ať se zapíší na seznam na stolku s dary anebo přihlásí Marcela Krňávkové na tel. č. 604 898 198. Dále prosíme o pomoc s přípravou sladkého i slanečného pohoštění. Všem, kdo něco dobrého připraví a přinesou, předem děkujeme.

Marcela Krňávková

Příměstský tábor na faře

tabor.fara@seznam.cz, www.farnostdolnipocernice.cz

V termínu **od pondělí 17. srpna do pátku 28. srpna 2020** bude probíhat pro děti od 5 do 11 let příměstský tábor na téma **malí vědci**, který se bude pořádat opět na faře. Budeme společně bádát a objevovat zajímavosti z botaniky, archeologie i geografie, vyzkoušíme si vyrobit mýdlo a dělat další zajímavé pokusy. Kapacita je 15 dětí. Druhý týden už je bohužel plně osazený, volná místa jsou od 17. do 21. srpna 2020. Tábor bude na faře každý den kromě sobot a nedělí od 8 hod. do 17 hod. Cena je 350,- Kč/den za dítě, které bude na táboře pouze 1-2 dny. Při přihlášení na 3 a více dní je cena 300,- Kč/den. Sourozenci, kteří se tábora účastní společně, mají cenu 300,-Kč/den za jednu osobu, i když se zúčastní jen 1 či 2 dny. **Přihlášky, podmínky a všechny podrobnosti** najdete na našich webových stránkách www.farnostdolnipocernice.cz pod názvem

příměstský tábor. Místa si můžete už teď rezervovat na emailu: tabor.fara@seznam.cz.

Marcela Krňávková

Fara se nově otevírá dětem a rodičům

Prostory fary se od nového školního roku 2020/2021 otevrou novým volnočasovým aktivitám, které budou zaměřeny převážně na děti a jejich rodiče. Garantem a koordinátorem tohoto projektu činnosti na faře bude nově vznikající spolek **PoSpolu** (spolek **Počernické Spolu**). Veškeré aktivity budou probíhat v dopoledních i odpoledních hodinách pracovního týdne převážně ve farním sále. Do 12. hodiny bude prostor vyhrazen pro rodiče na mateřské dovolené. Rodiče, což jsou v současnosti nejčastěji maminky, se budou moci rozvíjet v oblasti studia cizích jazyků, ve výtvarné či hudební činnosti nebo budou moci využít nabídky filmového klubu. V průběhu účasti na kroužku bude o děti příjemně postaráno v současné herně.

V odpoledních hodinách bude probíhat program pro děti ze ZŠ. Ten bude zahrnovat kroužek hip-hopu, filmové tvorby, cizích jazyků nebo hry na kytaru. Bonusem a příjemným zpestřením bude pro mnohé rodiče v době konání kroužků možnost posedět u šálku kávy nebo čaje v herně zároveň upravené i jako relaxační místnost.

Vzhledem ke krátkému času, který je na přípravu k dispozici, půjde jen o úpravy v omezeném rozsahu (výměna podlahové krytiny, vymalování, nové vybavení apod.), nicméně i na ně je třeba sehnat poměrně rychle finanční prostředky. Jsme přesvědčeni, že jde o důležitou nabídku pro rodiče a jejich děti v Dolních Počernicích (církvní i necírkvní veřejnost), která vyplňuje mezeru v nabídce volnočasových aktivit a jež může umožnit i rozvoj naší farnosti. Proto se na vás obracíme i s prosbou o finanční podporu pro úpravu stávajících prostor, jež už nestihly být upraveny při rekonstrukci fary. Celý projekt byl představen pastorační i provozně-ekonomické radě farnosti, které s ním vyslovily souhlas. Farní sál i herna zůstanou i nadále otevřené pro užívání farníkům o večerech a víkendech a jejich úprava bude tak k užitku nejen pro volnočasové aktivity, ale i pro farní akce. Celý projekt sleduje dva cíle: otevření fary veřejnosti využitím prostor v době, kdy se v nich nic neděje, a větší zapojení farního společenství do života obce. Oba cíle odpovídají i cílům salesiánské pastorace, tj. jít k lidem, být s nimi a doprovázet je tam, kde jsou.

Projekt lze již podpořit příspěvkem na **farní účet č. 2400040748/ 2010, variabilní symbol 1102020 s poznámkou „rekonstrukce“**. Na dar je možné získat od farnosti darovací smlouvu na úpravu místností anebo obdržet potvrzení o daru pro odečet z daňového základu.

Budeme se na vás od října těšit v nově zrekonstruovaných a útulných prostorách naší fary!

Marcela Krňávková

Zamyšlení na každý denwww.facebook.com/farnostDP, www.farnostdolnipoernice.cz

Koronavirová karanténa převrátila běžný život a provoz, a to i ten církevní, úplně. Navíc ze dne na den. Každý se s tím musel vypořádat, jak mohl a uměl. Formy zapojení jednotlivců do řešení krizových situací byly velmi různé. Jednou z nich byla vedle přenosu nedělní bohoslužby i aktivita psaní komentářů k mešním biblickým textům na každý den, a to od 17. března do 31. května 2020 (v době postní a velikonoční), což je přes 70 komentářů, jež byly zveřejňovány na webu farnosti a s odkazem na Facebooku. Jejich cílem bylo nabídnout zájemcům podněty k zamyšlení v situaci, kdy leckdo musel zůstat doma a měl více času než obvykle. Sledovanost byla různá, ale snad to přispělo alespoň někomu k bližšímu kontaktu s Písmem. Od 1. června 2020 jsou na webu farnosti uveřejňovány pro zájemce už jen promluvy celebranta o nedělich a slavnostech.

Krátce komentována byla obě mešní čtení a na závěr byl uveden ještě impuls k přemýšlení nebo činnosti. Texty Písma byly brány z různých překladů, aby byla čtenářům nabídnuta možnost se s nimi seznámit (Český ekumenický překlad, Český studijní překlad, Bible pro 21. století, Liturgický překlad). Na ukázkou tu zveřejňujeme zamyšlení z 5. května 2020, které může být podnětem i pro naše další uvažování, kam v církvi a s církvi dál:

ZAMYŠLENÍ NA ÚTERÝ 5. KVĚTNA 2020 – 4. VELIKONOČNÍ TÝDEN**Sk 11,19-26**

Ti, kdo se rozprchlí při pronásledování, které vzniklo kvůli Štěpánovi, přišli až do Fénicie, na Kypr a do Antiochie. Boží slovo však zvěstovali jenom židům. Ale ti z nich, kteří pocházeli z Kypru a z Kyrény, přišli do Antiochie a hlásali tam radostnou zvěst o Pánu Ježíši také pohanům. Bůh jim zvlášť pomáhal, takže velký počet lidí přijal víru a obrátil se k Pánu. Když se zpráva o tom dostala k sluchu církevní obce v Jeruzalémě, poslali do Antiochie Barnabáše. Přišel tam a viděl, jak Boží milost působí; zaradoval se proto a povzbuzoval všechny, aby celým srdcem zůstali Pánu věrni. Byl to výborný muž, plný Ducha svatého a víry. Tak byl získán pro Pána velký počet lidí. Pak odcestoval do Tarsu, aby vyhledal Šavla. Když ho našel, vzal ho s sebou do Antiochie. V (této) církevní obci spolu pobýli celý rok a vyučili velké množství lidí, takže se v Antiochii ponejprv začalo učedníkům říkat „křesťané“.

(Liturgický překlad)

Vyhnání tzv. helénistů z Jeruzaléma sebou neslo dalekosáhlé důsledky pro šíření křesťanství. Řecky mluvící židokřesťané musejí opustit „mateřský“ prostor a překračují hranice směrem k pohanskému světu. Rozhodujícím okamžikem v dějinách církve a křesťanství je jejich usazení v Antiochii Syrské (hlavním městě tehdejší římské provincie Sýrie a třetím největším městě římské říše) a oslovení pohanů. Nejspíše šlo (jako u setníka Kornelia) o pohany s určitou vazbou na synagogu (tzv. bohobojné), kteří přijali víru v Ježíše jako Mesiáše. Antiochie se tak po Jeruzalému stává druhým centrem rodícího a šířícího se křesťanství. Jeruzalémská obec se ovšem nevzdává svého postavení první obce a posílá do Antiochie „na inspekci“ Barnabáše, osobu obzvlášť povolanou, neboť pocházel z diaspory a byl tedy na pohanské prostředí zvyklý a jazykově vybavený. Barnabáš se ukáže jako dobrý manažer a přizve ke spolupráci Pavla, dřívějšího pronásledovatele církve. A to nepochybně pro schopnosti a jazykovou i intelektuální vybavenost, jež byly Pavlovi vlastní.

To, co zpočátku vypadá jako katastrofa (pronásledování a vyhnání řecky mluvících stoupenců Ježíšových), se promění v cestu do budoucnosti. Nucené překročení hranic se ukáže jako veliký krok v Božích intencích. A spolupráce, v níž na prvním místě jde o věc samu, hlásání a pastorační působení, přináší obrovské plody. Nezištnosti, otevřenosti a sebedarování. Bůh žehná a rozhojňuje jejich plody.

Jan 10,22-30

V Jeruzalémě se konala slavnost posvěcení chrámu. Bylo to v zimě. Ježíš chodil v chrámě v Šalomounově podloubí. Židé se kolem něho shlukli a řekli mu: „Jak dlouho nás chceš držet v napětí? Jsi-li ty Mesiáš, řekni nám to otevřeně!“ Ježíš jim odpověděl: „Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které konám ve jménu svého Otce, vydávají o mně svědectví. Ale vy nevěříte, protože nepatříte k mým ovčím. Moje ovce

slýší můj hlas; já je znám a ony jdou za mnou. Já jim dávám věčný život. Nezhynou navěky a nikdo mi je nevyrvě z rukou. Můj Otec, který mi je dal, je větší než všichni a z Otcových rukou je nemůže vyrvat nikdo. Já a Otec jedno jsme.“

(Liturgický překlad)

Židé (typické janovské zjednodušení k označení Ježíšových oponentů) se shluknou kolem Ježíše a chtějí mít jasno, co je Ježíš zač. On je však odmítá, protože ví, že z jejich strany nejde o opravdovou touhu po mesiáši. Měli možnost se o tom už vícekrát přesvědčit, ale nejsou ochotni udělat krok z vlastní ulity. Poznávacím znamením pravého učedníka Ježíšova je slyšení hlasu, přijetí poselství, které Bůh v Ježíši nabízí. Ježíš tu znovu připomíná myšlenku, že ti, kdo ho následují, patří Otci. Ten, kdo jde za Ježíšem, slyší a následuje jeho hlas (musí ovšem skutečně bedlivě naslouchat), a má díky tomu zajištěné trvalé spojení s Bohem a tím i jeho Synem. Syn a Otec jsou zajedno v lásce a starosti o tento svět, učedníci mají na této lásce podíl – je to jejich jistota i úkol.

Slavnost Posvěcení chrámu (Svátek světél - Chanuka) se konala a koná jako vzpomínka na očistění Chrámu za Makabejců (164 př. n. l.). Odehrává se v zimě (zhruba v našem prosinci, takže je v blízkosti křesťanských Vánoc; v roce 2020 se bude slavit 10. - 17. prosince), trvá osm dní. Typickým znakem je pro ni tzv. chanukový svícen (chanukia), jenž upomíná na legendu o zázraku s olejem při obnově Chrámu. O jejím ustanovení mluví 1. i 2. kniha Makabejská.

Podnět: Jaký přínos z hlediska mého osobního vztahu k Bohu a ke společenství církve, k pochopení společnosti kolem mne mohou pro sebe nalézt v současné nestandardní, omezující a ohrožující situaci?

Naše adoptované dítě

www.praha.charita.cz/adopce

Protože **Willy Busulwa**, kterému jsme dříve přispívali na studia, už mezitím vyrostl v dospělého muže a program Adopce na dálku po úspěšném dokončení studií opustil, adoptovali jsme prostřednictvím České katolické charity nové dítě. Je jím **sedmiletá Prossy Lagum z Ugandy**, která se jednou chce stát zdravotní sestrou. Při nedávné akci **Děti dětem** se pro Prossy na faře za plyšáky vybralo přes **3 000 Kč**. Dostali jsme o ní tyto informace:

Prossy je velmi pracovitá dívka. Všechny povinnosti zvládne dělat rychleji a usilovněji než její sourozenci. V přemýšlení a mluvení je však rozvážná a beze spěchu si vše promyslí, než něco řekne, či odpoví učitelu na otázku. V hodinách se aktivně zapojuje. Má ráda modrou barvu a nejraději jí hovězí maso s maniokem. Cesta pěšky do školy a ze školy jí zabere denně více než dvě hodiny. Živobytí zajišťuje babička. Dědeček je starý, nemocný a slabý. Otec se nedávno vrátil z vězení, kde byl kvůli rozepřím o půdu, a ještě se zcela nezapojil do běžného života. Matka se s otcem rozešla, když byla Prossy ještě miminko, a vzala si jiného muže. Dědeček je majitelem rybí nádrže, která zajišťovala rodině potravu. Nyní ji prodává, neboť už není schopen se o ni starat. Rodina se věnuje především práci na zahradě. V rodině žije deset lidí: prarodiče, Prossy a její dva sourozenci, otec, dvě tety a jejich dvě děti. Otec se plánuje znovu oženit, aby měla babička pomocnici s péčí o děti.

Havran

občasník farního společenství při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích, vychází nepravidelně dle potřeby; PDF verze aktuálních čísel jsou k dispozici na webu farnosti; o zařazení a použití příspěvků rozhoduje P. Libor Ovečka; redakci a technické zpracování provádí T. V. F. Jirsák Havran; příspěvky dodávejte laskavě jen v elektronické podobě, a to na adresu **DoPoLi@email.cz.**, jinak předejte osobně administrátorovi; vyhrazujeme si právo příspěvky redigovat bez vědomí autora, není-li zásadně dotčen obsah